

igt med Statens Penge, og deri saa for mig i hvert Fald en Opfordring til at finde det ønskeligt, man naaede en fastere Ordning med Hensyn til Anvendelsen af disse Penge. — Det ærede Medlem kunde ikke lide, at jeg henledte Opmærksomheden paa Udfaldet af det sidste Valg i Nørre-Sundby. Jeg gjorde i Anledning af min Omtale af den Signelse, det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) havde benyttet om de divergerende Linier, opmærksom paa, at der var flere Tegn, som tydede paa, at de allerede havde staaet hinanden og nu vare ved at sjerne sig fra hinanden, og som et Vidnesbyrd derom nævnte jeg ogsaa det sidste Valg i Nørre-Sundby. Det ærede Medlem har jo altid været berømt for den Dygtighed, hvor med han er i Stand til at foretage den Slags Kunst, som man maaste kunde kalde politiske Songlørkunst. Jeg tror, at det ærede Medlem nyder en vis fortsjent Berømmelse rundt om i Landet i saa Henseende. Jeg skal ganske vist indrømme, at den Tid er forbi, hvor det ærede Medlems Ry i saa Henseende stod paa Højden; det har kulmineret for nogle Aar siden og er allerede naaet et godt Stykke ned ad Bakken. Men jeg skal indrømme det ærede Medlem, at den Maade, hvorpaa han omtalte Valget, dog viser, at han endnu fortjener fuldt ud at bevare sit Ry som en af dette Lands største politiske Songlører. Den Maade, hvorpaa han fuldstændig glemte at omtale det Udfald, dette Valg havde haft for hans eget Parti, og udelukkende dvælede ved Modkandidatens Stilling, var en Taffenspillerkunst, som jeg unægtelig beundrer det ærede Medlem i allerhøjeste Grad for. Jeg tvivler ikke om, at han ogsaa beundrer sig selv derfor. Det ærede Medlem sagde, at hvis det radikale Parti skulde blive ved at gaa saa langsomt frem som ved dette Valg, hvor det fik to Stemmer mere end forrige Gang, vilde det tage lang Tid, inden det blev Flertal. Jeg vil dog supplere denne Udtalelse med, at hvis det ærede Medlems Parti bliver ved at gaa frem paa samme Maade, som ved dette Valg, behøve vi ikke at vente længere end til næste Valg, inden det er Mindretal. Det ærede Medlems Partis Stemmetal sank noget over 300; kan det næste Gang gøre det samme, saa tvivler jeg ikke paa, at Maalet i saa Henseende er naaet. Jeg haaber, at det

ærede Medlem, der denne Gang bidrog til, at hans Parti har dette sønne Resultat at opvise, næste Gang vil lægge sig i Selen med samme Iver og Kraft og bidrage til, at ved næste Valg hans Partis Stemmer atter reduceres med 300. — Der var endnu enkelte andre Ting af det ærede Medlems Udtalelser, som man kunde fristes til at dvæle et Øjeblik ved, men der er dog kun et enkelt Punkt, som jeg endnu skal fremdrage. Det ærede Medlem mente, at den nuværende Agravbevægelse for en stor Del var fremkommen som en Protest mod Visnepolitikken. Jeg havde egentlig lyst til at saa at vide af det ærede Medlem, hvad det er for en Visnepolitik, som den nuværende Agravbevægelse protesterer imod. Er det den, som det ærede Medlem og hans Parti, der have været de ledende i Rigsdagen i de sidste Aar, have ført? Vi andre have ikke kunnet føre Visnepolitik. Til at føre Visnepolitik kræves virkelig at være Flertal; ellers kan man ikke føre Visnepolitik, det er en fuldstændig Umulighed. Derfor tror jeg, at det er saa længe siden, at Visnepolitikken er ført her i Landet, den Visnepolitik, som det ærede Medlem for Resten selv har været med til at føre, at det vilde være meget aparte, om Agravbevægelsen havde taget sit Udgangspunkt fra noget saa længst forsvundet. Derimod kan jeg ikke tvivle om, at den Politik, som det ærede Medlems Parti har ført i de sidste Aar, ikke lidet bidrager til at fremme Agravbevægelsen, bl. a. ved de store, betydelige Byrder, som ved Partiets Lovforslag ere lagte paa Kommunerne. Det er jo ogsaa fremhævet paa Agravsønderne, at disse Byrder have bidraget deres til at gøre Maalet fuldt. Det ærede Medlem til lagde mig en Udtalelse om, at hvis vi ikke fik Forlig i denne Samling, saa havde Forhandlingspolitikken spillet fallit. Noget saadant har jeg slet ikke sagt; det er igen en Gengivelse af mine Ord, der meget lidt stemmer med, hvad jeg i Virkeligheden har sagt. Jeg omtalte kun den Signelse, som det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) havde benyttet, og udtalte, at jeg troede, at den vel kunde have været paa sin Plads i Fjor, nu troede jeg, at den var ved at gaa i Opfyldelse. Jeg udtalte mig ikke om, at Forhandlingspolitikken var gaaet fallit; Forhandlingspolitik er et saa mangtydigt Ord, det bruges